

editorial

EL GOVERN HA EMÈS UN CRITERI DESFAVORABLE A LA PROPOSICIÓ DE LLEI PRESENTADA PELS SOCIALDEMÒCRATES ON ES DEMANAVA LA REDUCCIÓ DE VINT A QUINZE ANYS EN EL PERÍODE PER ACCEDIR A LA NACIONALITAT. L'ARGUMENT ÉS EL DE SEMPRE: ARA NO TOCA

Ara (ni mai) no toca

ELS socialdemòcrates van jugar de forma hàbil les cartes. La primera proposició de llei de pes era una bomba de relloteria dins dels demòcrates. El PS, a banda de l'avenç social que suposaria la reducció de terminis, sabia que molt probablement el sector de la dreta dura de DA se sortiria un cop més amb la seva. Bona part del discurs de Toni Martí, Jordi Cinca, Marc Vila o Vicenç Mateu sobre el foc nou que significava el projecte demòcrata queda en dubte amb el triomf de l'ala conservadora. No és suficient dir com a excusa que un és favorable des d'un punt de vista personal a igualar la població de fet i de dret i d'ajudar en la integració. El que finalment compta és el posicionament de Govern i els vots del grup parlamentari. L'evolució a nivell econòmic de molts dels polítics més conservadors a aquest projecte no té una equiparació en l'àmbit social. Els socialdemòcrates volien demostrar que, malgrat els discursos públics de bona part del Govern, la part dretana de DA és majoritària. Amb el rebuig a la reducció de terminis per a la nacionalitat l'executiu els ho ha posat en safata. Els cri-

teris que empra el gabinet Martí són la mateixa cançó dels últims quinze anys: ara no toca. L'argument del moment és que amb l'obertura econòmica l'accés a la nacionalitat no és prioritari. L'executiu, però, voreja el paroxisme amb alguna de les justificacions. S'arriba a manifestar que la integració no ha d'estar vinculada al passaport sinó, per exemple, "a la xarxa d'entitats esportives i socioculturals, la qualitat dels serveis públics i el caràcter solidari del model de Seguretat Social". El redactor del text no ha estat especialment encertat i podria haver-se cenyit als reiterats posicionaments liberals respecte que en aquests moments l'important és l'economia o que fins que no es debati sobre la doble nacionalitat no té cap sentit parlar de rebaixar els terminis. Precisament l'accés als drets econòmics des del primer dia de residència treu gairebé qualsevol interès economicista a esdevenir andorrà. Els únics privilegis són votar i major facilitat en l'accés a la funció pública. Comptant amb el fet que difícilment hi hagi massa nous funcionaris els pròxims anys s'entén que aquell que vulgui nacionalitzar-se serà per sentiment.

POSICIONAR-SE A NIVELL PERSONAL A FAVOR I DESPRÉS VOTAR EN CONTRA NO SALVA NINGÚ